Несходима українська твердь
приросла до підошов і серця.
З Канева тоді постане Тверь,
як мадяр забуде своє "сервус",

як японець ступить на поріг дому,
не позбувшися взувачки,
як замбійський чорний носоріг
од шротини білої заплаче.

Є межа, яку не перейти,
хоч би як товклося все віками.
У Козлові мамі кажуть "ти",
в нас на "ви" звертаються до мами.